

SFS 1998:1703

Utkom från trycket
den 29 december 1998

Lag om ändring i brottsbalken;

utfärdad den 17 december 1998.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs
dels att 2 kap. 3 § och 22 kap. 7 § skall ha följande lydelse,
dels att det i balken skall införas två nya paragrafer, 22 kap. 6 b och
6 c §§, av följande lydelse.

2 kap.

3 §² För brott som begåtts utom riket dömes även i annat fall än som avses
i 2 § efter svensk lag och vid svensk domstol,

1. om brottet förövats å svenskt fartyg eller luftfartyg, så ock eljest om det
begåtts i tjänsten av befälhavaren eller någon som tillhörde besättningen å
sådant fartyg,

2. om brottet begåtts av någon som tillhör försvarsmakten på ett område
där en avdelning av försvarsmakten befann sig eller om det begåtts av någon
annan på ett sådant område och avdelningen befann sig där för annat ända-
mål än övning,

3. om brottet begåtts vid tjänstgöring utom riket av någon som är anställd i
utlandsstyrkan inom försvarsmakten,

4. om brottet förövats mot Sverige, svensk kommun eller annan menighet
eller svensk allmän inrättning,

5. om brottet begåtts inom område som ej tillhör någon stat och förövats
mot svensk medborgare, svensk sammanslutning eller enskild inrättning el-
ler mot utlänning med hemvist i Sverige,

6. om brottet är kapning, sjö- eller luftfartssabotage, flygplatssabotage,
försök till sådana brott, folkrättsbrott, olovlig befattningsmed kemiska vapen,
olovlig befattningsmed minor eller osann eller ovarsam utsaga inför en inter-
nationell domstol, eller

7. om det lindrigaste straff som i svensk lag är stadgat för brottet är fäng-
else i fyra år eller däröver.

22 kap.

6 b § Den som använder, utvecklar, tillverkar, förvärvar, innehar eller över-
låter antipersonella minor (truppminor), döms för *olovlig befattningsmed mi-*

¹ Prop. 1997/98:174 och 175, bet. 1998/99:UU4, rskr. 1998/99:25.

² Senaste lydelse 1994:119.

nor till fängelse i högst fyra år, om gärningen inte är att bedöma som folkrättsbrott.

Första stycket gäller endast minor som avses i konventionen den 18 september 1997 om förbud mot användning, lagring, produktion och överföring av antipersonella minor (truppminor) samt om deras förstöring.

Sådan befattning med minor som är tillåten enligt den konvention som avses i andra stycket utgör inte brott.

Är brottet grovt skall dömas till fängelse i högst tio år eller på livstid. Vid bedömandet om brottet är grovt skall särskilt beaktas, om gärningen väsentligt bidragit till att minor kommit att användas på ett sätt som inneburit fara för många människors liv eller hälsa.

6 c § Den som i strid med Förenta nationernas fördrag om fullständigt förbud mot kärnsprängningar deltar i eller på annat sätt medverkar till utförandet av en kärnvapenprovsprängning eller någon annan kärnsprängning döms för *olovlig kärnsprängning* till fängelse i högst fyra år, om gärningen inte är att bedöma som folkrättsbrott.

Är brottet grovt, skall dömas till fängelse i högst tio år eller på livstid. Vid bedömandet om brottet är grovt skall särskilt beaktas om gärningen haft stor betydelse för kärnsprängningen eller om gärningen inneburit fara för människor eller för egendom av särskild betydelse.

7 §³ För försök, förberedelse eller stämpling till landsförräderi eller landsvek skall dömas till ansvar enligt 23 kap. Som stämpling skall även anses att träda i förbindelse med fienden för att förbereda, möjliggöra eller underlätta att brott som nu sagts förövas. För förberedelse eller stämpling under tid, då riket hotas av krig, ockupation eller andra fientligheter, skall dömas till ansvar trots att fientligheter inte utbrutit.

Den som underlåter att avslöja landsförräderi eller landssvek skall dömas till ansvar enligt 23 kap. Till sådant ansvar skall han dömas även om han inte insett men bort inse att brottet höll på att ske.

För försök eller förberedelse till olovlig kärnsprängning skall dömas till ansvar enligt 23 kap.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 1999 såvitt avser 2 kap. 3 § och 22 kap. 6 b § och i övrigt den dag regeringen bestämmer.

På regeringens vägnar

LAILA FREIVALDS

Anders Perklev
(Justitiedepartementet)